

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B**

DIREKTIVA SVETA 98/58/ES

z dne 20. julija 1998

o zaščiti rejnih živali

(UL L 221, 8.8.1998, str. 23)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Uredba Sveta (ES) št. 806/2003 z dne 14. aprila 2003	L 122	1	16.5.2003
► <u>M2</u>	Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017	L 95	1	7.4.2017

popravljena z:

► **C1** Popravek, UL L 137, 24.5.2017, str. 40 (2017/625)

DIREKTIVA SVETA 98/58/ES**z dne 20. julija 1998****o zaščiti rejnih živali***Člen 1*

1. Ta direktiva določa minimalne pogoje za zaščito rejnih živali.
2. Ta direktiva ne velja za:
 - (a) prosto živeče živali v naravi;
 - (b) živali na tekmovanjih, razstavah, kulturnih ali športnih prireditvah ali dejavnostih;
 - (c) poskusne ali laboratorijske živali;
 - (d) katere koli nevretenčarje.
3. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v posebne predpise Skupnosti, določene drugje, in zlasti v Direktive 88/166/EGS ⁽¹⁾, 91/629/EGS ⁽²⁾ in 91/630/EGS ⁽³⁾, ki se še naprej uporabljajo.

Člen 2

V tej direktivi naslednji izrazi pomenijo:

1. „žival“: vsaka žival (vključno z ribami, plazilci ali dvoživkami), ki se redi za proizvodnjo hrane, volne, kože, krzna ali za druge kmetijske namene;
2. „lastnik“ ali „rejec“: vsaka fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna ali skrbi za živali bodisi stalno bodisi začasno;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 88/166/EGS z dne 7. marca 1998 v skladu s sodbo Sodišča v zadevi 131–86 (razveljavitev Direktive Sveta 86/113/EGS z dne 25. marca 1986 o minimalnih standardih za zaščito nesnic, rejnih v inkubatorjih) (>UL L 74 19.3.1988, str. 83).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 91/629/EGS z dne 19. novembra 1991 o minimalnih standardih za zaščito telet (UL L 340, 11.12.1991, str. 28). Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 97/2/ES (UL L 25, 28.1.1997, str. 24).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 91/630/EGS z dne 19. novembra 1991 o minimalnih standardih za zaščito prašičev (UL L 340, 11.12.1991, str. 33).

▼ M2

3. „pristojni organi“ pomeni pristojne organe, kakor so opredeljeni v členu 3(3) Uredbe ►**C1** (EU) 2017/625 ◀ Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

▼ B*Člen 3*

Države članice poskrbijo, da lastniki ali rejci sprejmejo vse primerne ukrepe za zagotavljanje dobrega počutja živali, za katere skrbijo, in zagotavljanje, da se tem živalim ne povzročijo nepotrebne bolečine, trpljenja ali poškodbe.

Člen 4

Države članice zagotovijo, da so pogoji, pod katerimi se živali (razen rib, plazilcev ali dvoživk) ob upoštevanju njihove vrste, stopnje razvoja, prilagoditve in udomačenosti ter fizioloških in etoloških potreb vzrejajo ali redijo v skladu z obstoječo prakso in znanstvenimi dognanji, usklajeni z določbami iz te priloge.

Člen 5

1. Komisija predloži Svetu predloge, ki bi lahko bili potrebni za enotno uporabo Evropske konvencije za zaščito rejnih živali, in na podlagi znanstvene ocene vsa priporočila, podana po tej konvenciji, in druga ustrezna posebna pravila.

2. Poleg tega Komisija vsakih pet let in prvič po petih letih od začetka veljavnosti te direktive na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju te direktive, in zlasti glede ukrepov iz odstavka 1 ter znanstveno-tehničnega napredka predloži Svetu poročilo z vsemi ustreznimi predlogi, ki upoštevajo ugotovitve poročila.

3. Svet o teh predlogih odloča s kvalificirano večino.

*Člen 6***▼ M2**

⁽¹⁾ Uredba ►**C1** (EU) 2017/625 ◀ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmih, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmaceutskih sredstvih, ter o spremembi uredb Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (►**C1** UL L 95, 7.4.2017, str. 1 ◀).

▼ M2

2. Države članice Komisiji vsako leto do 31. avgusta predložijo letno poročilo za preteklo leto o inšpekcijskih pregledih, ki jih je opravil pristojni organ za preverjanje skladnosti z zahtevami te direktive. Poročilu se priložita analiza najresnejših ugotovljenih neskladnosti in nacionalni akcijski načrt za preprečevanje ali zmanjševanje njihovega pojavljanja v naslednjih letih. Komisija zagotovi povzetke navedenih poročil državam članicam.

▼ B

3. Komisija pred 1. julijem 1999 v skladu s postopkom iz člena 9 predloži predloge za usklajevanje:

▼ M2

▼ B

(b) oblike, vsebine in pogostosti pošiljanja poročil iz odstavka 2.

▼ M2

▼ B*Člen 8*

1. Komisija pred 30. junijem 1999 predloži Svetu poročilo:
 - o primerjavi med določbami o dobrem počutju živali v Skupnosti in v državah nečlanicah, ki oskrbujejo Skupnost,
 - o možnosti za pridobitev širšega mednarodnega sprejemanja načel o dobrem počutju, predvidenih v tej direktivi, in
 - o tem, v kolikšnem obsegu bi lahko cilje Skupnosti v zvezi z dobrim počutjem živali ogrozila konkurenca iz držav nečlanic, ki ne uporabljajo enakih standardov.
2. Poročilo iz odstavka 1 ima priložene vse potrebne predloge za odpravo izkrivljanja konkurence.

▼ M1*Člen 9*

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2000 ⁽¹⁾.
2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ⁽²⁾.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B*Člen 10*

1. Države članice najkasneje do 31. decembra 1999 sprejmejo zakone in druge predpise, vključno s sankcijami, potrebne za uskladitev s to direktivo, če Svet ne odloči drugače ob upoštevanju poročila iz člena 8. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Ko države članice sprejmejo te predpise, se morajo sklicevati na to direktivo ali pa se nanjo sklicujejo ob uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Vendar pa lahko države članice po 31. decembru 1999 in skladno s splošnimi določbami Pogodbe na svojem ozemlju ohranjajo ali uporabljajo strožje predpise za zaščito rejnih živali od tistih, ki so določeni v tej direktivi. O vseh takšnih ukrepih obvestijo Komisijo.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 12

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B*PRILOGA***Osebj**

1. Za živali skrbi dovolj številno osebo, ki ima za to potrebne sposobnosti, znanje in strokovno usposobljenost.

Pregledi

2. Vse živali v sistemih reje, v katerem je njihovo dobro počutje odvisno od pogoste človeške oskrbe, se pregledajo najmanj enkrat na dan. Živali v drugih sistemih se pregledajo v takšnih časovnih presledkih, da se prepreči vsakršno trpljenje živali.
3. Na voljo je ustrezna razsvetljava (nameščena ali prenosna), da se lahko kadar koli opravijo temeljiti pregledi živali.
4. Za vsako žival, ki kaže znake bolezni ali poškodbe, je treba nemudoma ustrezno poskrbeti in če se žival na takšno oskrbo ne odziva, je treba čim prej poiskati nasvet veterinarja. Kadar je to potrebno, se bolne ali poškodovane živali izolirajo v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem.

Vodenje evidence

5. Lastnik ali rejec živali vodi evidenco o zdravljenju in o številu smrtnih primerov, odkritih pri vsakem pregledu.

Če je treba enake podatke hraniti v druge namene, ti prav tako zadoščajo za namene te direktive.

6. Takšni podatki se hranijo vsaj tri leta in so na voljo pristojnemu organu med izvajanjem inšpekcijskega pregleda ali če se jih drugače zahteva.

Svoboda gibanja

7. Ob upoštevanju vrste živali in v skladu s pridobljenimi izkušnjami in znanstvenimi dognanji se svobodnega gibanja živali ne sme omejevati na način, pri katerem bi se povzročilo nepotrebno trpljenje ali poškodbe živali.

Če je žival stalno ali redno privezana ali zaprta, ji je treba glede na pridobljene izkušnje in znanstvena dognanja dati dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami.

Objekti in prostori za nastanitev

8. Materiali, ki se uporabljajo za gradnjo objektov in prostorov za nastanitev ter zlasti hlevov in opreme, s katerimi lahko pridejo živali v stik, ne smejo biti škodljivi za živali in morajo biti takšni, da se jih da temeljito očistiti in razkužiti.
9. Nastanitev in pribor za zavarovanje živali se zgradita in vzdržujeta tako, da ni ostrih robov ali izbočenih delov, ki bi lahko poškodovali živali.
10. Kroženje zraka, koncentracijo prahu v zraku, temperaturo, relativno vlažnost zraka in koncentracije plina je treba ohranjati v mejah, ki ne škodijo živalim.
11. Živali v stavbah ne smejo biti nastanjene niti v stalni temi niti nenehno pod umetno razsvetlavo brez ustrezne prekinitve. Če naravna svetloba, ki je na voljo, ne zadošča fiziološkim in etološkim potrebam živali, se zagotovi ustrezna umetna razsvetljava.

Živali nastanjene izven objektov

12. Živali, ki niso nastanjene v zgradbah, se, kadar je potrebno in mogoče, zavarujejo pred neugodnimi vremenskimi vplivi, plenilci in tveganji za njihovo zdravje.

▼B**Avtomatska ali mehanska oprema**

13. Vso avtomatsko ali mehansko opremo, nujno za zdravje in dobro počutje živali, je treba pregledati najmanj enkrat na dan. Če se ugotovijo okvare, jih je treba nemudoma odpraviti ali, če to ni mogoče, sprejeti ustrezne ukrepe za varovanje zdravja in dobrega počutja živali.

Če sta zdravje in dobro počutje živali odvisna od umetnega sistema prezračevanja, je treba zagotoviti ustrezen rezervni sistem za zagotavljanje zadostnega kroženja zraka, da se ohrani zdravje in dobro počutje živali, tudi če se sistem pokvari, in alarmni sistem za opozarjanje na okvaro. Alarmni sistem je treba redno preizkušati.

Krma, voda in druge snovi

14. Živali morajo imeti kakovostno prehrano, ki ustreza njihovi starosti in vrsti in je v zadostnih količinah, za ohranjanje zdravja in da zadostijo svojim potrebam po hranjenju. Živali ne dobivajo hrane ali tekočine na način oziroma hrana ali tekočina ne vsebuje snovi, ki bi lahko povzročile nepotrebno trpljenje ali poškodbe.
15. Vse živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.
16. Vse živali morajo imeti dostop do ustreznega dovoda vode ali pa jim mora biti omogočeno, da svoje potrebe po tekočini zadovoljijo na drugačne načine.
17. Oprema za krmljenje in napajanje mora biti načrtovana, zgrajena in nameščena tako, da so možnost kontaminacije vode in krme in poškodbe zaradi prerivanja za vodo in krmo med živalmi čim manjše.
18. Živalim ni dovoljeno dajati nobenih drugih snovi, razen tistih za terapevtske ali preventivne namene ali za zootehnično zdravljenje, kot je določeno v členu 1(2)(c) Direktive 96/22/EGS ⁽¹⁾, razen če so znanstvene študije o dobrem počutju živali ali praktične izkušnje pokazale, da učinki omenjene snovi ne škodujejo zdravju ali dobremu počutju živali.

Pohabljenja

19. Pred sprejetjem posebnih določb o pohabljenjih v skladu s postopkom iz člena 5 in brez vpliva na Direktivo 91/630/EGS veljajo ustrezne nacionalne določbe v skladu s splošnimi pravili Pogodbe.

Postopki reje

20. Metode ekstenzivne in intenzivne reje, ki povzročajo ali lahko povzročijo trpljenje ali poškodbo katere koli zadevne živali, niso dovoljeni.

Ta določba ne izključuje uporabe nekaterih postopkov, ki bi lahko povzročili minimalno ali trenutno trpljenje ali poškodbo ali ki bi lahko zahtevali posege, ki ne bi povzročili trajne poškodbe, če to dovoljujejo nacionalne določbe.

21. Nobena žival se ne sme rediti, razen če se na podlagi njenega genotipa ali fenotipa lahko upravičeno pričakuje, da reja ne more škodljivo vplivati na njeno zdravje ali dobro počutje.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe nekaterih snovi s hormonskim ali tireostatskim delovanjem in beta agonistov v ivinoreji (UL L 125, 23.5.1996, str. 3).